

Ово је пробно издање које претходи званичном издању.

Бићемо вам веома захвални ако нам дате вашу процену превода на овом нивоу.

Молимо вас, пошаљите нам ваше мишљење на baptism@bjnewlife.org

ПРОПОВЕД

2

Застор и стубови Светог Места

< Излазак 26:31-37 >

“И начини завес од порфире и од скерлета и од црвца и од танког платна узведеног, и по њему нека буду везени херувими. И обеси га о четири ступа од дрвета ситима, окована златом, са кукама златним, на четири стопице сребрне. И обеси завес о куке, и унеси за завес ковчег од сведочанства, да вам завес раставља светињу од светиње над светињама. И метни заклопац на ковчег од сведочанства у светињи над светињама. И намести сто пред завес а свећњак према столу на јужној страни шатора, да сто стоји на северној страни. И на врата наслону начинићеш

завес од порфире и од скерлета и од црвца и од танког платна узведеног, везен; И за тај завес начинићеш пет ступова од дрвета ситима, које ћеш оковати златом, са кукама златним, и салићеш за њих пет стопица од бронзе.”

Свето Место

Желео би да размислите о духовном значењу садржано у стубовима Светог Места и боји на њиховом платну. Шатор који посматрамо овде износи 13.5м (45 стопа) у дужину и 4.5м (15 стопа) у ширину, и био је раздељен на две просторије назване Светиња и Светиња над Светињама. Унутар Светог места, били су свећњаци, сто са хлебовима, и олтар са тамјаном, док је унутар Светиње над Светињама, био Заветни ковчег и седиште

милости.

Светиња и Светиња над Светињама се састојала, од Шатора окруженог са свих страна оградом од багремовог дрвета у мери од око 70 цм (2.3 стопе) у ширини и 4.5м (15 стопа) у висини. Врата од Шатора, од пет стубова багремовог дрвета обложеног са златом. Сопственим вратима, кроз која се могло улазити у Шатор из дворишта, параваном тканим са плавим, тамно црвеним, црвеним концем у фином ланеном платну.

У спољашност дворишта Шатора, било је шездесет усправљених стубова, сваки је износио 2.25 м (7.5 стопа) у висину. Врата шатора, која су била намештена према истоку, била су такође проткана са плавим, тамноцрвеним, и црвеним концем и финим ланеним платном, и само проласком кроз ова врата из спољашњег дворишта могло се ући у двориште Шатора. У овом дворишту Шатора

био је олтар за жртву паљеницу и лавор.

Проласком кроз ова два, могло се доћи до врата Шатора, која су износила у висину 4.5 м (15 стопа) у висину. Ова врата Шатора су имала пет стубова, чија су лежишта била начињена од бронзе. Попут врата од дворишта Шатора, врата Шатора су била такође начињена од протканог застора са плавим, тамноцрвеним, и црвеним концем и фино тканим платном окаченим на златне куке смештене на врхове од пет стубова. Овај застор је одељивао унутрашњост и спољашност Шатора.

Оно што морамо најпре да размотримо јесу врата Шатора

Пет стубова на вратима Шатора износила су 4.5 м (15 стопа) у висину. На овим

стубовима, застор је проткан са четири конца у плавој, тамноцрвеној и црвеној боји и финим ланеним ткањем.

Пре свега, да се фокусирамо на чињеницу да су пет стубова на вратим Шатора износила 4.5 м (15 стопа) у висину. Шта је значило ово? То значи да је Бог Лично платио велику цену жртвовања да би испио наше грехове и учинио нас Својом децом. Зато што смо ви и ја тако мањкава и слаба бића у својој основи, ми живимо у овом свету чинећи многе преступе. Зато смо ви и ја најгори грешници који не могу друго осим да сваког момента греше у овом свету, ми имамо многе недостатке и преступе. Ови стубови на вратима Шатора показују нам да у циљу нашег ослобођења од таквих недостатака и греха света, Бог жртвује Свог јединца Сина, Исуса Христа, као плату за наше личне грехе, и да је Он стога нас већ ослободио од грехова

света, Бог је жртвовао Свог јединца Сина, Исуса Христа, као плату за наше личне грехе, и да нас је Он стога заиста ослободио од грехова света.

Ради наших недостатака и грехова почињених у овом свету, другим речима, Исус Христ је дао Своје сопствено тело као жртвену понуду пред Богом и платио је цену за грехе света више него довољно, тиме нас је спасао. Ако особа почини преступ, и згреши ненамерно захваљујући светој ствари Господњој, он тада треба да донесе овна на жртву за преступ, и треба да дода једну петину од тога за свештенике (Левитима 5:15-16). Ово значи да је Исус Христ дао Себе да спасе вас и мене од наших грехова и тако плати за цену наших грехова више него довољно. Наш Господ је дошао на ову земљу да испије наше грехе и да принесе Себе као нашу сопствену понуду за ове наше грехе.

Понуда из Библије, као што је паљеница, понуда за грех, и понуда за мир, биле би принесене да би људи који су згрешили могли да потру своје грехе полагањем својих руку на њихове жртвене понуде и тако пренели своје грехе на њих. Оваквом понудом, понуда за преступ била је у жртвеној понуди датој да упије нечије недостатке. Ове понуде ради престапа, били су повреда другог ради немарности, у циљу надокнаде жртвом ради обнове односа. И понуде за преступе ангажовале су додатних 20 процената за накнаду до потпуне накнаде укључујући ситније надокнаде. Ово је био основни захтев понуде за преступ. То је била понуда која би се давала у одређене сврхе ради окајавања нечије срамоте када би неко повредио неког другог (Левитима 5:14-6:7)

Да ли смо ви и ја тако далеко од греха? Да ли или не живимо наше животе док грешимо?

Ми не можемо то да избегнемо, ви и ја смо потомци Адамови. Ми сами знамо колико само много мана имамо, и како живимо наше животе дог чинимо мноштво грехова. Како много зла чинимо једни другима и против Бога? То је само зато што смо превише тупи и мањкави да препознамо ова зла као грехе о којим обично заборављамо у току живота. Али ви и ја не можемо да се уклонимо осим да признамо пред Богом да смо починили тако много престапа једни против других и против Бога, да смо једноставно грешници пред Њим.

Да би ослободио такве грешнике од свих њихових грехова, Бог жели да пошаље Исуса Христа као своју личну жртву за преступе. Путем Исуса Христа који је понео осуду ради наших грехова кроз цену Своје жртве, Бог нам је дао дар спасења. Када је Бог Отац послао Свог Сина на ову земљу и допустио да буде крштен и распет, све нас је спасао од свих

наших грехова и учинио нас Својим сопственим народом, како би ми икада могли да упоредимо себе са драгоценом жртвом ове жртве? Да спасе нас грешнике од свих наших грехова, наш Господ био је распет да плати пуну цену за грехе, и тако нас спасе од грехова света. Како би то могло да буде нешто друго до чудновате милости Божје? Колико дубоко, широко, и високо јесте љубав Божија? Права истина стубова на вратима Шатора била је висока 4.5 м (15 стопа) рекла нам је о Божјој љубави према нама датом кроз Исуса Христа.

Да ослободи тако рђава бића као што смо ми од осуде за грех, наш Господ нас је спасао кроз Његову личну жртву-Ја захваљујем Њему за ову истину. Када ми не можемо да избегнемо пакао ради казне за наше грехе, и када нам је Господ дао Своје сопствено тело да нас спасе од ових наших грехова, како би

било могуће да не захвалимо Њему? Ми дајемо хвалу Њему! Путем крштења од Јована, Исус је однео наше грехе на Свом драгоценом делу, платио цену за наше грехе својом крвљу на Крсту, и тако платио цену за наше грехе својом крвљу на Крсту, и тако нас спасао од свих наших грехова и осуде. Ми стога можемо само да захвалимо Њему нашом вером у ово еванђеље. Ово далековидо значење спасења садржано је у стубовима на вратима Шатора.

Сваки од пет стубова на вратима Шатора био је 4.5 м висине. Број “5” наговештава “Божју милост” у Библији. Стога, ту је било пет стубова да укаже на дар спасења које нам је Бог дао. Љубављу према нама и одевањем у Своју љубав спасења, Бог нас је учинио да способним да постанемо Његов сопствени народ. У Библији, злато указује на веру у Бога који нас је спасао кроз Свој плави, тамноцрвени, и црвени конач и фино ланено

ткање. Златом, другим речима, Библија говори о “вери” која верује читавим срцем у истину да је Бог Лично дошао на ову земљу, однео наше грехе крштењем, умро на Крсту, устао из мртвих, и тако нас учинио савршено праведним. Зато су стубови Светиње били сви пресвучени златом.

Лежишта за стубове врата Шатора била су од бронзе и указују да је Господ, био осуђен заступнички, спасивши нас, који не можемо избећи пакао ради наших грехова, кроз Његово крштење и крв на Крсту. Зато што смо пуни недостатака, ми смо рђава бића која заиста не могу да избегну смрт, и учинивши нас Својим сопственим народом, апсолутни и свети Бог жртвовао Себе, који је далеко заслужнији од нас, и стога нас учинио децом Бога Оца. Зато злато указује на веру која верује у ову истину. Тако ми морамо да схватимо боје на вратима Шатора, и ми такође

морамо да размишљамо о томе, захвалимо на томе, и верујемо у то сред својих срца.

Бронзана постоља за стубове Шатора

У Шатору, само постоља за стубове од врата била су начињена од бронзе. Ово значи да на овој земљи ви ја чинимо много грехова једни против других и против Бога, и да стога не можемо да избегнемо осуду за те грехе. Истина скривена у овим бронзаним постољима подсећа нас на олтар за жртву паљеницу. Прва ствар коју грешник сусретне када уђе у двориште Шатора кроз ова врата био је овај олтар за жртву паљеницу где би се спалила понуда.

Реч “олтар” овде означава “вазнесење.” Олтар за жртву паљеницу указује да ништа

осим истине да је Исус Христ био крштен и затим жртвован на Крсту заступнички уместо свих нас грешника. Олтар за жртву паљеницу био је намештен тамо где је понуда прихватала грехе путем полагања руку и била убијена ради казне са те грехе. Свештеник би крв ове жртвене понуде стављао на рогове олтара за жртву паљеницу, просипао би остатак крви на пешчану подлогу испод, и спалио би њено тело на олтару ватром. То је било место за смрт где би понуда примала грехе и била убијена.

Олтар за жртву паљеницу био је смештен између врата дворишта Шатора и самог Шатора. Тако да, ко год би гледао да уђе у Шатор морао би најпре да прође кроз поред овог олтара за жртву паљеницу. Без проласка поред олтара за жртву паљеницу, према томе, било је апсолутно немогуће ући у Шатор. Тиме би одређено рекли да је олтар за жртву

паљеницу сенка крштења Исуса Христа и Крста. И крштење нашег Господа и Крст су ослобођење од не праведности за све грешнике који долазе пред Бога.

Тако да најпре, без доношења својих грехова и заустављања код олтара за жртву паљеницу, и без подсећања да их је жртвена понуда спасла од свих њихових грехова узимањем њихових грехова кроз полагање руку и проливањем њене крви на жртвеном месту, ни један грешник никада не може изаћи пред Бога. Ова вера је пут да се иде пред бога, и на исти начин је оно што нас води до благослова за отпуштање нашег греха и терета казне за грех (а то је, смрт од греха).

Када је народ Израела доносио понуду за отпуштања својих грехова, они су најпре преносили своје грехе на жртву полагањем својих руку на њену главу, убијали би је и узимали крв жртве, и тада би крв стављали на

рогове олтара за жртву паљеницу и просипали остатак крви у подножје олтара. Подлога под олтаром за жртву паљеницу била је земља. Земља овде указује на срца људских бића. Тако, да нам ово говори да су грешници примили ослобођење од грехова вером у њиховим срцима да је жртвена понуда прихватила њихове грехе и умрла на место њих, све у сагласности са законом спасења. Рогови на олтару за жртву паљеницу нам говоре да су грехови били записани у Књигу Пресуде духовно.

Грешници у време Старог Завета могли су да приме отпуштање својих грехова вером у чињеницу да су полагали своје руке на главу жртвене понуде и тако пренели своје грехе на њу, и да је та понуда затим пролила своју крв која је била дата на олтар за жртву паљеницу. Да није било полагања руку и смрти и спаљивања жртвене понуде, којом је било

могуће да грешници окају своје грехе, пут да они оду пред Бога био би потпуно блокиран, и они не би били способни да изађу пред светог Бога. У кратко, није било друге истине осим овог жртвеног система који им је омогућавао да иду пред Бога.

Попут овог, без вере у крштење Исуса Христа, Његову смрт, и Његово жртвовање за окајавање, нема пута којим би примили ослобођење од наших грехова и изашли пред Бога. Без обзира колико народ Израела доносио најдивније, савршеније, љупко и чисто јагње пред њихове свештенике, да њихове руке нису полагане на главу жртве, не би били прихваћени греси, и не би крварила и умрла, и тако не би било никаквог ефекта.

Када то дође до наше вере, ако не верујемо да је крштење Исуса Христа примљено од Јована и драгоцену крв коју је Он крварио на Крсту отпустила све наше грехе, онда ми не

можемо рећи да смо примили савршено ослобођење од грехова. Крштење које је Исус примио и Његова смрт на Крсту јасно стоје између грешника и Бога Оца, тако да је постао посредни фактор који спашава грешнике од њихове не праведности.

Олтар за жртву паљеницу је модел који садржи план спасења који је Свемогући Бог Лично на Небесима аранжирао и испунио у Исусу Христу. Мојсије је саградио Шатор сагласно методу спасења и моделу који је њему Бог приказао на планини Синај. Када погледамо у Библији, можемо да видимо да је ова инструкција била изнова давана. Као што у Изласку 25:40 стоји, *“И гледај, те начини све ово по слици која ти је показана на гори.”*

Народ је могао да начини крст и окачи Исуса Христа на њему, али након тога, они не учинили ништа друго. Они би Њега везали за руке и бацили на муке. Они су Њега распели а

да нису знали шта чине пред Богом. Грешници су могли да иду тако далеко јер су ове ствари биле испуњење сагласно са провиђењем које је Бог већ испланирао. Међутим, то је Исус Христ који је спасао све грешнике кроз Своје крштење и крв на Крсту једном за увек, крстивши се код Јована Крститеља и тиме је узео грехе са света, опрао их све од једном, крварио Својом крвљу на Крсту.

Тако да, пре смрти Господа Исуса Христа на Крсту, Његово крштење примљено од Јована било је нај критичнији догађај апсолутно неопходан за спасење. Његово бреме грехова и њихова осуда биле су одређени од Бога чак и пре креације. У Јовану 3, Исус је рекао Никодиму да је то еванђеље воде и Духа. Стога, крштење Исусово и Крст јесу провиђење Божије планирано и претходно одређено у Исусу Христу.

Исус Лично је рекао, *“Јер Богу тако омиле свет да је и Сина свог Јединородног дао, да ниједан који Га верује не погине, него да има живот вечни.”* (Јован 3:16). И за крштење Исусово, Петар такође каже, *“За спомен тога и нас сад спасава крштење ”* (1 Петрова 3:21). То је такође записано у Делим апостолским, *“Овог одређеним саветом и промислом Божјим предана примивши, преко руку безаконика приковасте и убисте;”* (Дела 2:23).

Крштење које је Исус примио и крв на Крсту били су испуњени намером и планом Свемогућег Бога. Тако да, стога нико не може да уђе у Царство Божије без прихватања ове истине у своје срце и вере у ову истину, ми морамо да схватимо да Бог захтева од нас веру, и ми морамо да је имамо. Без вере у еванђеље воде и Духа, нико не може бити спасен. И да Исус није одлучио, Својом сопственом жељом,

да буде крштен од Јована, да Он лично ослободи руке грешника, и да пролије Своју крв на Крсту, тада грешници никада не би били способни да Га распну. Исус није био принуђен на вођење на Голготу од других, већ је то било сасвим Његова сопствена жеља да узме грехе света крштењем, пролије Своју крв на крсту, и тако је спасао грешнике од свих њихових грехова.

У Исаији 53:7 стоји, *“Мучен би и злостављен, али не отвори уста својих; као јагње на заклање вођен би и као овца нема пред оним који је стриже не отвори уста својих.”* Стога, крштење Господа Исуса Христа и Његова смрт на Крсту били су сасвим Његова сопствена жеља, и кроз њу је Он спасао, једном за увек, оне који верују у Његово крштење и крв на Крсту од свих њихових грехова. Ова дела Господња, писац Посланице Јеврејима такође пише, *“А сад*

једном на свршетку века јави се да својом жртвом сатре грех.” (Јеврејима 9:26).

У олтару уа жртву паљеницу која нам показује сенку крштења Христовог и Његове смрти на Крсту, ми можемо заиста посведочити духовни дар за спасење са Небеса. Смрт жртвене понуде на олтару за жртву паљеницу указује само на крштење и смрт Исусову које је било потребно због свачијих грехова. У Старом Завету, грешници би окајали своју неправду кроз своју жртвену понуду која је односила њихове грехе полагањем њихових руку на њу и смрћу уместо њих. На исти начин, у Новом Завету, пре него што је Син Божији био немилосрдно убијен на Голготи, Он је најпре понео грехе са света крштењем од Јована, и стога Исус је требало да буде распет, пролије Своју крв, и умре.

Тако да, Бог је испланирао и предодредио

Исуса да буде рукоположен и распет за смрт, све у циљу доношења мира између ових убица који су убили Његовог Сина и Њега лично. Бог је испланирао закон за спасење сачињен од полагања руку и смрти, и сагласно овом закону, Он је допустио људима Израела да приме отпуштање њихових грехова пружајући Своју жртвену понуду.

Другим речима, Бог Лично постаје понуда мира само да би спасао грешнике. Како само јесте милостива промисао, мудрост, и праведност овог спасења од Бога! Његова мудрост и истина су невероватно дивни, једноставно недокучиви за нас. Ко је могао чак и да замисли Његову промисао да спасење сачини путем полагања руку и проливањем крви манифестованим у олтару за жртву паљеницу? Попут Павла, све што можемо да учинимо је да се зачудимо, *“О дубино богатства и премудрости и разума Божијег!*

Како су неиститиви Његови судови и неистраживи Његови путеви!” (Римљанима 11:33) Еванђеље воде, крви, и Духа су једино праведно еванђеље којим је Бог савршено спасао грешнике.

Рогови олтара за жртву паљеницу

На четири угла олтара за жртву паљеницу смештени у дворишту Шатора, били су учвршћени бронзани рогови. У Библији, ови рогови показују пресуду за грех (Јеремија 17:1; Откривење 20:11-15). Ово нам показује да је еванђеље Крста засновано на крштењу које је Исус примио. Апостол Павле је стога рекао, *“Јер се не стидим јеванђеља Христовог; јер је сила Божија на спасење свакоме који верује,”* (Римљанима 1:16). Такође, у 1 Коринћанима 1:18, записано је,

“Јер је реч крстова лудост онима који гину; а нама је који се спасавамо сила Божија.”

Ови рогови на олтару за жртву паљеницу јасно објављују Божију праведну пресуду и спасење које је у целости испуњено кроз Његово крштење, Његову смрт на Крсту, и Његово васкрсење.

Две полуге су стављане кроз ушице на олтару за жртву паљеницу

Све потрепштине за Шатор саграђене у пустињи били су мобилне. То је био одговарајући метод за номадску природу живота народа Израела. Они су требали да лутају пустињом док се не утврде доле у земљи Канан. Зато што се њихов живот ходочашћа настављао док су они пролазили

кроз пустињу, Бог им је начинио две полуге да их провуку кроз олтар за жртву паљеницу, да би њихови свештеници могли да понесу олтар када би народ Израела под командом Божијом кретао даље.

Као што у Изласку 27:6-7 стоји, *“Начини и полуге олтару, полуге од дрвета ситима, и окуј их у бронзу. И полуге да се провуку кроз биочуге, да буду полуге с две стране олтару, кад се носи.”* Као што би две полуге биле стављане кроз четири бронзана прстена на олтару за жртву паљеницу по два са обе стране, Левити су могли да га носе на својим раменима и транспортују када би народ Израела био у покрету. Олтар за жртву паљеницу манифестује крштење Христово и Крст. Као такво, баш као што би Левити подизали олтар за жртву паљеницу са његове две полуге и носили га у пустињу, еванђеље Његовог крштења и Крста је такође

ослобођење са краја на крај целе пустиње овог света помоћу Његових слугу.

Следећу објаву коју морамо испитати пре него што кренемо са чињеницом да је било две полуге које су омогућиле Израелцима да померају олтар за жртву паљеницу. Попут тога, еванђеље воде и Духа је такође састављено из два дела. Једно је крштење које је Христ примио од Јована, и друго је казана коју је Господ Исус Христос носио на Крст. Када се ово двоје уједињено, спасење ослобођења од греха је потпуно. Олтар за жртву паљеницу имао је две полуге. Другачије, било је хватаљки. Једна полука није била довољна, са само једном полугом, олтар не би могао бити уравнотежен при покрету.

Попут тога, еванђеље воде и Духа је такође састављено у два дела. То је крштење које је Исус Христ примио од Јована и Његово

крварење на Крсту. Другим речима, крштење Исусово и Његова смрт на Крсту је узајамна допуна елемената који заједно сачињавају праведну истину. Крштење и крв Исусова су праведно испуњење за ослобођење грешника од греха. Од ово двоје (крштење Исусово и Његова смрт на Крсту), ако је једно игнорисано, исто је што и игнорисање другог. Стога не може бити спасења без крштења и Његове проливане крви.

Његово васкрсење, наравно, је такође важно. Без васкрсења Христовог, Његова смрт би била залудна, не би било никаквих резултата. Ако верујемо само у смрт Христову, тада Он не би био способан никога да спасе, чак ни Себе. Али Христ, који је био крштен, крварио до смрти на Крсту, и победио смрт да би живео изнова постао је истински Спаситељ за оне који верују у еванђеље воде и Духа и долазе пред Бога. И он је такође постао њихов

вечити Господ спасења и Заштитник.

Проповедати само смрт Христову без Његовог васкрсења је сама контрадикција и обмањивање. Без васкрсења Христовог, Његов Крст био би само неуспех за Бога. То би такође окренуло Исуса у јединствени ништавни злочин. Не само ово, већ и више учинило би Бога лажом. Како је Христ био крштен од Јована, Он је умро на Крсту, устао из мртвих изнова, и стога је постао истинити Спаситељ за оне који верују у Њега.

Еванђеље које изоставља крштење Исусово из еванђеља, које многи данашњи Хришћани следе, јесте издаја Бога, обмана људи и вођење њихових душа у пакао. И веровање у такво еванђеље је игнорисање и одбацивање Речи за вечну истину Божију. Лажни пророци који уче само о Крсту Христовом окрећу Хришћанство у само једну од многих религија света. Ово је разлог што они следе

еванђеље сасвим другачије од истинитог еванђеља воде и Духа.

Хришћанство је једина религија која верује у једног Бога и живог Христа. Међутим, чак као и Хришћанство могу се појавити све остале религије из света и тврдити за да су права истина, ако они само проповедају своју монотеистичку веру док живе ван вере еванђеља воде и Духа, онда то није вера љубави и истине, већ само религија ароганције.

Локација олтара за жртву паљеницу

Овде, хајде да још једном размотримо локацију где је олтар за жртву паљеницу био смештен у дворишту Шатора. Сва опрема Шатора, олтар за жртву паљеницу био је

повећи. То је био такође прво средство Шатора на које су свештеници наилазили редом гледано према уласку у Свето Место ради обожавања. Олтар за жртву паљеницу је полазна тачка за веру у Бога, и захтева од народа да следе Његову формулу за зближавања с Њим. Другим речима, олтар за жртву паљеницу указује на истину да народ мора реши проблем свих својих грехова обраћањем у веру пре него неверу, ради не веровања у крштење које је Исус примио од Јована и у Крст не могу се сложити са онима који одлазе пред живог Бога.

Помоћу вере у крштење и смрт Сина Божијег ми смо спашени од наших грехова, не путем невере. Ми смо спашени од наших грехова и примили смо нови живот само вером у крштење и проливену крв Сина Божијег. Зато што је то изворно еванђеље воде и Духа тако важно, базично, и нај савршеније,

ми морамо наставити да изнова размишљамо о томе у нашим срцима. Ми морамо да препознамо ово еванђеље и верујемо у њега. Ми морамо да верујемо у нашим срцима да смо сви ограђени паклом, и ми морамо такође да верујемо , заједно са овом вером, да је Господ узео све наше грехе крштењем и понео осуду за наше грехе проливањем Своје крви на Крсту.

Поред овог олтара за жртву паљеницу, налазе се постоља за стубове врата Шатора која су била начињена од бронзе говоре нам да ми морамо да прихватимо чињеницу да сви заслужујемо, ради наших недостатака, да будемо бачени у пакао. И сагласно са осудом Божијом, која декларише да *“плата за грех је смрт,”* јасно је да смо сви паклом-омеђани ради наших грехова.

Али да би спасао нас као вољена бића, која заиста морају да иду у пакао, ради осуде за

све наше грехе, наш Господ се уобличава и долази на ову земљу, узима грехе човечанства на Своје сопствено тело крштењем, односи грехе света на Крст, бива осуђен на проливање Своје крви, и тако спашава тебе и мене савршено од наших грехова и осуде. Само они који верују у ову истину могу се придружити Божијој Цркви и постати Његовим народом. Платно и стубови на вратим од Шатора нам показују да само они који имају ову веру могу постати народ Божији и ући у Царство Небеско.

Ми морамо да верујемо у истину приказаној у четири боје на платну врата од Шатора

Да ли верујете да нас је Господ спасао доласком на ову земљу кроз Своју службу

плавог, тамноцрвеног, и црвеног конца и белог, финог ланеног платна? Тамноцрвени конач значи да је Исус Бог Лично; плави конач значи да Исус, Бог Лично, постаје човек и узима наше грехе крштењем на овој земљи; и црвени конач значи да Исус Христ, који стога прихвата све наше грехе, жртвује Своје драгоцено тело распећем. То је од критичне важности за нас да верујемо у крштење и распеће Исусово и подизање из мртвих оно које је спасло вас и мене савршено.

Само они који заиста верују у ову истину могу постати радници Божије Цркве. Стубови на вратима Шатора указују на раднике. Они нам показују да само они који верују на овај начин јесу Божији народ, и да само такве људе Бог може употребити као Своје раднике и стубове.

Бело, фино ланено ткање нам говори да они који су постали Божији народ, праведници,

јесу они који заиста немају ни мало греха у својим срцима. Праведни су они који су примили ослобођење од својих грехова вером у истину плавог, тамноцрвеног, и црвеног конца. Наш Господ је дошао на ову земљу и спасио све грешнике кроз крштење које је Он примио од Јована и крвљу на Крсту. О када нас је Господ спасао дајући нам Свој сопствени драгоцени живот, ми не можемо друго осим да верујемо у Њега који је дошао водом и крвљу (1 Јованова 5:6).

Тамноцрвени конач указује на чињеницу да је Исус Краљ над краљевима. Другим речима, ми морамо да верујемо да нас је Господ спасао, иако смо пуни недостатака, дајући Свој драгоцени живот, и да је Он тако нас учинио народом Божијим. Сада, ако само верујемо у ову истину у нашим срцима, тада нашом вером у савршено спасење, ми сви можемо постати праведници који су без греха.

Ми морамо захвалити Богу за дати дар од вере, тако да можемо имати овакву веру.

У бити, ми долазимо до вере у ову истину, унутар себе, а дар од Бога. Наше спасење од греха је такође дар од Бога. Није ли нас Бог ослободио од наших грехова дајући Свој драгоцен живот, далеко вреднији од нашег? Зато што је Исус био крштен, умро на Крсту, устао из мртвих, и тако нам дао дар спасења, свима онима који сада верују у ово еванђеље могу примити тај дар спасења и постати лични народ Божији. Када дође до спасења, то сигурно није дело нас самих. Нема ничег што би ми урадили осим што верујемо у Исуса Христа који је дошао путем плавог, тамноцрвеног, и црвеног конца. Ово је спасење дар Божији за нас.

Вера у Исуса почиње најпре мишљу о “да ли смо или не заиста омеђани паклом.” Зашто? Зато када ми најпре препознамо и

прихватимо нашу грешну истину, ми се не можемо удаљити већ ћемо поверовати у истину да је Исус постао наш лични принос за преступе. Тако ћемо бити спашени чак и ако грешимо а све је то могуће ради дара спасења датог од Господа који је жртвовао Себе уместо нас. Да ли смо спашени само вером у Њега? Јесмо ли тако постали народ Божији путем вере? Да ли ми заиста имамо такву веру? Можемо ли да исповедимо да је наше спасење Божији дар, не од наших дела? Да ли ми заиста прихватамо да смо били сви одређени за пакао пре него што смо поверовали у дар спасења дат од Бога? Ми морамо да преиспитамо ово питање још једном.

Шатор је детаљни портрет Исусов

Истина приказана у Шатору запечатила је уста лажним проповедницима. Када ми отворимо Реч о Шатору и говоримо о томе пред њима, њихова превара је сва откривена.

Стубови врата Шатора су била сва обложена златом. Ово показује да у Шатору нигде нема никаквог људског трага. Све унутар Шатора било је обложено златом. Стубови од врата били су обложени златом, и покров изнад стубова био је такође обложен са златом. Међутим, постоља за стубове били су начињена од бронзе. Ово нам говори да смо због грехова и недостатака, ви и ја били одређени за пакао. Није ли то истина? Није ли ово заиста случај? Да ли заиста верујете да сте ви такође били одређени за пакао ради ваших грехова и недостатака свакодневно чињених? Били сте одређени за пакао ради

ваших грехова што је праведна осуда донесена од Бога. Да ли ћете онда прихватити ову пресуду? Морате! То није сво знање, али морате прихватити то путем вере.

Библија каже, *“Јер се срцем верује за правду, а устима се признаје за спасење.”* (Римљанима 10:10). Када препознамо у нашим срцима да смо били одређени за пакао, и када поверујемо у истину да нас је Господ спасао дајући нам дар спасења испуњен Његовим делом приказаним у плавом, тамноцрвеном и црвеном концу, тада ми можемо сви да уђемо и живимо у Светом Месту. Ми верујемо да је Господ дошао на ову земљу, да Он, који је далеко више драгоцен од нас, понео наше грехе на Крст, и учинивши то Он је опрао све наше грехе и спасао нас од осуде наше. Спасавши нас кроз плави, тамноцрвени, и црвени конач, Господ нас је учинио праведнима.

Ми морамо истински веровати у ово у сред наших срца. Само они који верују у ову истину у сред својих срца постају народ Божији и радници Његови. Прихватањем ове истине само као једне људско-смишљене мисли није права вера. “О, па Шатор има то значење. Ја сам више пута чуо о плавом, тамноцрвеном и црвеном концу у мојој цркви, тако да њихово мишљење може бити интерпретирано као такво!” Иако имате веру у истину само у вашој мисли попут ове све до сад, сада је време када морате искрено веровати у еванђеље воде и Духа у свом срцу.

Постоља од стубова за Шаторска врата била су од бронзе. Али бронзана постоља су била коришћена само за пет стубова од врата за Шатор, стубови за вео од Светиње над Светињама, у супротности, нису имала бронзана постоља, већ четири постоља за стубове који су били од сребра. У Библији,

сребро означава Божји дар и милост, док злато означава истинску веру која се верује у центру срца. Бронза, на други начин, означава осуду за грех. Нисмо ли сви били одређени за осуду од Бога ради наших грехова? Сваки и свако од вас треба да буде осуђен за грехе и недостатке Пред Богом и народом. Није ли то случај? Ја нисам то рекао само за вас. Ја, радије прихватам пред Богом тако нешто. Ја се питам ово не само за вас, другим речима, већ такође и за себе. И као за себе, ја потпуно признајем пред Богом да сам био одређен за осуду од Њега ради мојих недостатака, и да сам у сагласности са Његовим Законом, такође би одређен за пакао ради мојих грехова. Ја прихватам ово начисто.

За бића попут мене, Господ долази на ову земљу. Он долази у телу човека, узима све моје грехе на Своје сопствено тело крштењем, носи сву осуду за моје грехе и умире на Крсту,

и постаје мој савршени Спаситељ поновним устајањем из мртвих. То је оно што ја верујем. И када верујем тако, моје спасење које је Бог планирао чак и пре креације било је сво испуњено. То је испуњено као што и ја верујем у то у сред свога срца.

Ваше срце је такође налик овом. Вером у ову истину, ваше спасење које је Бог планирао у Исусу Христу и пре оснивања овог света такође је испуњено у вашем срцу. План Божији да вас учини Својим народом је испуњен када верујете у овај план у сред свог срца. То се постиже вером у вашем срцу да истинско спасење долази из центра нашег срца. Спасење се не постиже нашим телесним мишљењем. Спасење не долази из икакве теолошке науке. Правилније, она долази само из вере у истину.

Ово спасење је било испланирано у Исусу Христу и пре стварања

Спасење је дар који је дат нама у Исусу Христу кроз Његово крштење и крв на Крсту. Ово спасење је било стварно испуњено на овој земљи пре око 2.000 година. И нико није искључен из овог дара за спасење, јер је Исус испунио божији план за спасење да би упио грехе свих. Тако да, они који су поверовали у ово спасење у сред својих срца сви постају Божија деца. Сви њихови греси су опрани, и бели су као снег, и сви они су примили отпуштање својих грехова бесплатно.

Постоји још пуно људи у овом свету који нису примили отпуштање грехова. Ко су ти људи? Они су они који не верују у ову истину иако је познају. Они који нису признали у сред својих срца да су одређени за пакао, и они који не препознају еванђеље воде, крви и

Духа-такви људи не могу ништа да учине у Господу.

Божије спасење је дато само онима који знају своју сопствену грешну природу и препознају да су одређени да буду осуђени и бачени у пакао ради својих грехова. Тамо где је било пет стубова са застором на вратима од Шатора, које је било исткано плавим, тамноцрвеним и црвеним концем и финим ланеним платном, да ли сте их све подигли? Они су били подигнути на бронзаним постолјима. Ви и ја смо били одређени за пакао ради наших грехова. Само када ми прихватимо ову чињеницу наше спасење ће се изградити овим препознавањем. *“Јер је Бог толико заволео свет,”* за вас и мене, Господ је дошао на ову земљу, крстио се од Јована Крститеља, пролио Своју крв на Крсту и био распет, и тако нам дао спасење од наших греха.

Тако да, ви и ја морамо истински веровати у еванђеље воде и Духа у сред нашег срца. У најмањем, наша срца морају да препознају, *“Ја сам заиста одређен за пакао, али Господ ме је спасао кроз воду и Духа.”* Ми морамо стога да верујемо у нашим срцима да би се спасли. Као што у Римљанима 10:10 стоји, *“Јер се срцем верује за правду, а устима се признаје за спасење.”*

Ми морамо заиста веровати у наше спасење у сред нашег срца и признати нашим устима: *“Господ ме је спасао кроз плави, тамноцрвени, и црвени конач. Ја треба да будем бачен у пакао и осуђен, али Господ је опрао моје грехе у моју корист, понео је моје грехе, носи сву моју осуду уместо мене, и тако ме је у целости спасао. Он ме је савршено учинио дететом Божијим.”* На тај начин, ми морамо веровати у сред нашег срца и признати својим устима. Да ли верујете?

Да ли ви, на неки начин, и даље не прихватате чињеницу да сте били одређени за пакао, чак и ако верујете у истину плавог, тамноцрвеног и црвеног конца, чак и ако верујете да нас је Господ спасао на тај начин? Библија каже, *“Јер су сви сагрешили и изгубили славу Божију” (Римљани 3:23)*. Истинита вера је та да смо сви згрешили и стога треба да одемо у пакао међутим, Господ је дошао на ову земљу, био крштен, умро на Крсту, устао из мртвих изнова, и тако нас учинио праведнима.

Како је чудесно ово спасење? Није ли то једноставно дивно? Шатор није био учињен на било који начин, већ је то било изграђено сагласно Божијој Речи у детаље разрађено. Кроз Шатор, Бог нам је у детаље предсказао да ће нас спасити дајући нам Свој драгоцен живот. Он нам говори, кроз Шатор, да нам је Исус дао драгоцену спасење крштењем и

смрћу на Крсту, и оно што морамо чинити јесте да верујемо у сред наших срца. Ко вам може дати спасење у вашу корист? Ви можете бити спашени вером у Исуса Христа који долази у телу човека налик на ваше.

Ако је неко понео ваше грехе и био осуђен уместо нас, ви би морали да имате више разлога за захвалност, али Господ Исус који је милион пута племенитији и вреднији од нас обавио је Своје драгоцену жртвовање у нашу корист и како-само је то захвално? Како је драгоцен дар чињеница да нам је високи Господ дао спасење Својим плавим, тамноцрвеним, и црвеним концем? Како је непроцењив овај дар? Како је могуће да не верујемо у нашим срцима?

Зато сви који прихвате своју грешност морају је прихватити у овој истини. Они који су квалификовани да верују у ову истину јесу они који прихватају да не могу другачије

умаћи паклу. Само они који препознају да су заиста грешници, и да су одређени за пакао за сигурно, јесу квалификовани да верују у Божије драгоцено спасење, онолико колико су примили ову веру. И они који верују у истину у свом срцу могу постати радници Божије Цркве.

Ми смо само скромна бића која не могу да се похвале, чак и када упоређујемо себе са онима који су постали славни у овом свету и са њиховим крајњим дOMETИМА. Када је ово случај, како можемо имати храбрости да се хвалимо пред светим, савршеним, и свемогућим Богом? Све што можемо учинити пред Њим је само да прихватимо да нас је Господ Спасео иако не можемо да избегнемо смрт ради наше мањкавости.

Библија нам говори, *“Јер је плата за грех смрт, а дар Божји је живот вечни у Христу Исусу Господу нашем.”* (Римљани 6:23).

Заиста, ми морамо да платимо животом цену наших грехова. Али зато што нас је наш Господ спасао, иако смо били одређени за пакао, ми сада можемо да уђемо у Небеса овом вером. Ако пропустимо ову веру, ми ћемо смо сви бити у паклу на хиљаду година. Није ли тако? Наравно да јесте. Сви ми заслужујемо да будемо бачени у пакао.

Али зато што се подигао Господ са неизмерном љубављу и дошао на ову земљу, био крштен, и пролио Своју крв и био осуђен на крст, ми смо сада побегли од наше сигурне дестинације за пакао. Зато што нам је Господ дао Свој драгоцени живот у нашу корист, ми смо примили ослобођење од греха. Када је ово случај, како да не верујемо да нас је Господ спасао од свих наших грехова једном за увек, и да је Он стога нама дао дар спасења? Како да одбацимо да смо постали праведни? Како да не верујемо у ово? Баш као

стубови за застор врата од Шатора који су били обложени са златом, тако да морамо потпуно увити наша срца у веру. Ми морамо прекрити себе потпуно и у целини са вером. Ми морамо веровати у еванђеље воде и Духа у сред наших срца. Без вере у ово истинито еванђеље у сред наших срца, ми не можемо да идемо пред Бога.

Помоћу вере можемо схватити да смо грешници заиста одређени за пакао. Помоћу вере такође постајемо праведни пред Богом. Помоћу вере, другим речима, грешници могу да приме отпуштање својих грехова-путем вере да нас је Господ спасао кроз Своју воду и крв. Овако се Реч нашег Господа, *“као што је људима одређено једном умрети, а потом суд” (Јеврејима 9:27)*, испунила.

Када смо били рођени у овом свету, ми смо већ били осуђени ради наших грехова. Међутим, Бог нам је дао дар за спасење кроз

нашег Господа Исуса Христа. Путем вере у еванђеље воде и Духа у сред наших срца, стога, ми смо способни да постанемо Божија деца. Бог нам је дао Своју безусловну љубав за спасење свима који верују. Али Он ће осудити и казнити оне који не верују у ово еванђеље ради њихових грехова за неверовање (Јован 3:16-18).

Ми морамо веровати у ова два фактора спасења

Ми смо били грешници који су били одређени за казну и предати смрти ради наших грехова, али путем вере у спасење плавим, тамноцрвеним, и црвеним концем и фино ланено ткање које је Бог испланирао и дао нам, ми смо примили отпуштање од наших грехова. Заиста, ми морамо да

признамо Богу, “Ја сам заиста одређен за пакао,” и ми морамо такође да признамо, “Али ја верујем да ме је Господ спасао кроз воду и крв.” Ми морамо да верујемо у еванђеље воде, крви и Духа; тако је, у истину плавог, тамноцрвеног, и црвеног конца и финог ланеног ткања. То је помоћу вере у ову истину сред наших срца да смо спашени.

Ми смо спашени вером у еванђеље воде и Духа. Људи могу постати лично Божији народ само када верују да је Господ спасао сва људска бића који су били одређени за пакао плавим, тамноцрвеним, и црвеним концем и финим ланеним ткањем што је истинска вера.

Ово је духовно значење приказано у застору врата од Шатора. Да ли верујете? Када људи дођу до вере у истину у својим срцима, они тада могу да говоре тачно о правој вери. Стварана вера није само исповест истине уснама док се не верује у срцу, али то

је исповедање нечије вере његовим/њеним устима док верују у истину у сред срца. Свако од вас мора да верује у спасење плавим, тамноцрвеним, и црвеним концем и финим ланеним платном којим смо спашени заувек.

Ми не можемо довољно да захвалимо Богу колико год да напорно Њему служимо. Како онда можемо да заборавимо наше спасење? Како можемо да заборавимо да је Господ спасао вас и мене, који нисмо могли да избегнемо пад у пакао, од свих наших грехова? Како можемо да заборавимо еванђеље воде и Духа када се наши недостатци откривају свакодневно? Како можемо да игноришемо ово еванђеље када нема другог пута за спасење осим кроз ово изворно еванђеље? Ми смо заувек захвални. Ми смо заувек радосни. Ми не можемо ништа друго осим да увек Њега слаavimo.

Они који не знају ову истину кажу да је Бог

начинио људско биће само као играчку и забављао се њиме. Противећи се Богу, кажу, “Бог мора да се досађивао. Он нас је начинио као Своје играчке и играо се са нама. Он је знао да ћемо згрешити, и Он нас је само гледао како чинимо грех, и сада Он каже како је спасао грешнике. Није ли се Он само поигравао са нама? Он нас је начинио, и затим се само играо са нама на сваки начин како је Он то хтео. Није ли нас стога Бог учинио Својим играчкама? Небројено много људи мисли овако. Они имају зависти према Богу, говоре да ако их Он заиста волео, Он је требало да их начини савршеним бићима, уместо да их начини мањкавим грешницима. Постоји и тако много људи који игноришу Божије срце и оптужују показујући својим прстом на Њега.

Ми смо створења сачињена од Бога

Попут биљака и животиња, људска бића су такође створења сачињена од Бога. Али Бог није учинио људска бића попут биљака и животиња. Чак и пре него што нас је Он начинио, Бог је одлучио да нас учини Својим сопственим народом у Исусу Христу Сину и да нам допусти да се придружимо Његовој слави, и то је била намера са којом нас је Бог створио. Намера за стварање људских бића била је различита од оне за стварање других створења. Шта је, тада, била намера за Божије стварање људи? То је било ради њих да живе вечно у Његовом Царству у свој слави и обиљу, не налик биљкама и животињама које је начинио да једноставно увеличају славу Божију. Намера Божијег стварања људских бића била је да им омогући да знају своју

сопствену грешност, да препознају и верују у Спаситеља који их је спасао као Господ креације, и тако постану целовити и уђу у Царство Божије у будућности.

Бог нас није начинио као роботе играчке, већ нас је Он начинио тако да можемо постати Његова деца препознавањем Створитеља, вером у Спаситеља, и поновним рођењем кроз еванђеље воде и Духа. Тако да, следећи ову намеру нашег стварања, ми ћемо примити и уживати славу. Иако на овој земљи ми жртвујемо себе за службу другим душама еванђељем, у Царству Божијем, ми ћемо бити услужени. Шта мислите да је била основна Божија намера за човечанство? Била је да омогући људским бићима да уживају обиље и славу Божију заувек. Божије намере у стварању људских бића биле су да начини Свој народ и омогући му да суделује у Свом личном обиљу и слави.

Зашто смо били рођени? Шта је сврха живота? Одакле долазимо, и где завршавамо? Таква филозофска питања још немају одговора, тако да су људи и даље у муци покушавајући да реше проблем. Без знања о својој будућности, неки људи се на несрећу обраћају чаробњацима. Све ово има за резултат неуспех човечанства да препозна изворног Бога који нас је креирао и недостатак вере у спасење које је Он њима дао.

Међутим, да би нас учинио Својом децом, Бог нас је начинио другачијим од свих осталих створења. И Он нас је спасао кроз воду и Дух, имајући план нашег спасења чак и пре стварања плавим, тамноцрвеним, и црвеним концем и финим ланеним ткањем. Спасавши нас законом спасења приказаном у плавом, тамноцрвеном и црвеном концу, Бог је заиста испунио Своје намере према нама.

Стога, ми морамо да знамо и верујемо у ову намеру Божију којом нам је дао вечни живот у Исусу Христу. Ако ми не знамо ово, онда ће тајна живота бити заувек нерешена. Зашто смо ми рођени у овом свету? Зашто морамо да живимо? Зашто морамо да једемо? Зашто морамо да живимо своје животе у вери? Како можемо да решимо проблем живота и смрти, старења и болести? Зашто морамо да одемо у пакао ради грехова? Зашто је живот тако трагичан? Зашто је живот тако болан? Сва таква питања могу наћи своје одговоре у Богу кроз еванђеље воде и крви које нас је спасило у Исусу Христу.

Бог нам је допустио да се родимо на овој земљи и створио нам наду за Царство Небеско у сред наших напорних живота, и стога Он ће спасити вас и мене, који смо били одређени за пакао, од свих наших грехова, тако да ћемо примити вечни живот. Када верујемо у

еванђеље воде и Духа, тајна живота је сва решена.

Бог има велики и обилни план за вас и мене

Баш како је Бог планирао, Он је послао Свој Сина Исуса Христа на ову земљу, пренео све наше грехе на Његово драгоцено тело крштењем, кажњавајући Њега и предајући га смрти у нашу корист, и тако је спасао нас, који би смо се сусрели са вечним уништењем, ради свих наших грехова, казне, и проклетства. Сада, ми морамо да верујемо у ову истину, и морамо да дамо нашу захвалност Богу јер је отклонио могућност уништења Царства Сина Божијег, и за дату нам могућност да уживамо вечни живот. Истина спасења од Бога, другим речима, је

еванђеље воде и Духа, које је приказано у застору плавим, тамноцрвеним, и црвеним концем и финим ланеним ткањем, окаченим на вратима Шатора.

Бронзана постоља за стубове Шаторских врата показују нам нашу грешну природу, и тако нам омогућују да верујемо у еванђеље воде и крви Исусове. Стубови на вратима Шатора и застору са плавим, тамноцрвеним и црвеним концем и финим ланеним ткањем показују милост Божију која нас је спасила, нас који смо сви били одређени за пакао, од наше казне кроз драгоцену жртву Исуса Христа. Овом вером у еванђеље воде и Духа, ја сам спасен од свих мојих грехова. Да ли ви верујете исто?

Да ли верујете у истину приказану у Шатору? Ви и ја смо срећници. То је истински моћан благослов, чак иако има много људи који су усмерени према паклу, ми смо нашли

истину и сада живимо у Исусу Христу. Ми смо заиста били нечасни и некорисни у овом свету, где, рођени у њему, не може осим да греши и буде одређен за пакао, да би живели кукавички животе и били бачени у пакао. Али чак и тако, наш Господ је дошао на ову земљу, био крштен, умро на Крсту, устао из мртвих, и спасао нас заувек од наших грехова. Ми смо задивљени чињеницом да не само што не морамо више да боравимо у паклу, већ смо такође оспособљени да чинимо драгоцену, корисно, и часно дело.

Они који могу ући у Свето Место су они који су примили отпуштање својих грехова једно за увек. Наш Господ није само упио наше прошле грехе, већ је крштењем, Он однео све грехе из наших живота, и умревши на Крсту, Он је испио све наше грехе заувек. Стога, само они који верују у спасење које се испунило сво од једном јесу они који имају

веру свештеника, и само такви људи могу ући у Свето Место.

Прецизније речено, сагласно систему Шатора, обични свештеници нису могли да уђу у Светињу над Светињама, већ само Високи Свештеник. И вечни Високи Свештеник није нико други до Исус Христ. Само они који верују да нас је Исус Христ тако спасао могу ући у Кућу Божију, и у Светињу над Светињама заједно са Исусом Христом.

“А где је опроштење ових онде више нема прилога за грехе. Имајући, дакле, слободу, браћо, улазити у светињу крвљу Исуса Христа, путем новим и живим. Који нам је обновио заветом, то јест телом својим, И свештеника великог над домом Божијим да приступамо с истиним срцем у пуној вери, очишћени у срцима од зле савести, и умивени по телу водом чистом” (Јеврејима 10:18-22).

Они који препознају себе као зло одређено за пакао и који су примили ослобођење за све своје грехе очишћењем *са чистом водом* (Исусово крштење) и *крв Исусова* могу ући у Царство Божије да би становали са Њим заувек.

Ово није зато што смо ми свакодневно окајавали грехе да би наши греси били очишћени, већ је то зато што је Господ дошао на ову земљу, понео наше грехе са света једном за увек крштењем, био кажњен на Крсту да би заувек испио све наше грехе. *“Јер је стога подесно за нас да испунимо сву праведност.”* Исус је био крштен и понео је грехе човечанства једном за увек, однео грехе са света на Крст и умро на њему, и подигао се из мртвих изнова и тако нас спасао заувек једном за увек. Само они који верују у ову истину у сред својих срца могу ући у Свето Место. Ми примамо отпуштање наших

грехова једном и за увек вером да нас је наш Господ спасао све од једном, и да је Он однео све грехе из наших живота и из читавог универзума.

Да ли верујете да је Господ однео наше грехе једном за увек крштењем? И да ли верујете да је Он узео на себе грехе са света, умро на Крсту, устао из мртвих изнова, и тако постао наш савршени Спаситељ све од једном? У току Његових 33 године живота, наш Господ је испио све грехе са света заувек. Он је учинио да сви нестану, није оставио чак ни једну мрљу. Ја верујем ово у сред свог срца. Ја верујем да је при Његовом крштењу, Он узео грехе са света једном за увек, да би Он поднео казну за све моје грехе једном за увек проливањем Своје крви на Крсту, и да је Он постао мој савршени Спаситељ уставши из мртвих и живи изнова једном за увек. Помоћу ове вере ја сам се спасао од свих мојих

грехова.

Вером у ово, ми сви можемо ући у Царство Небеско, и док живимо на овој земљи, ми морамо да мислимо на ову веру свакодневно. Зашто? Зато што је Господ узео чак и грехе које ћемо тек починити. Али увек када згрешимо, ми морамо да признамо. И ми морамо да верујемо у сред наших срца да је Господ однео чак и ове грехе Својим крштењем. Ми морамо да препознамо да је Господ однео грехе са света верујући једном изнова. Зашто? Зато што ако ми не размишљамо о еванђељу воде и Духа изнова и опет изнова, наша срца ће бити упрљана. Зато је Господ однео чак и грехе које нисмо још починили, када год се наша слабост открије, ми морамо мислити о Њему својом вером у Његово посредништво плавим, тамноцрвеним, црвеним концем.

Ми сви морамо да верујемо да је Господ

дошао на ову земљу и однео наше грехе све од једном. Једном за увек, сви наши греси су били пренети на Исуса Христа, јер је Он прихватио све грехе са света кроз Своје крштење. Како је Исус Христ био дат нама за вечно спасење крштењем и смрћу на Крсту, ми морамо веровати у ову истину чврсто и неустрашиво. Наш Господ Исус је рекао да ми можемо узети Царство Божије нашом чврстом вером у Његово крштење примљено од Јована. Исус је рекао, *“А од времена Јована Крститеља до сад царство небеско на силу се узима, и силеције добијају га.”* (Матеј 11:12). Помоћу те вере нама су опроштени сви греси недостатака наших тела, мишљења, умова, и бића. Вером да је наш Господ однео све ове грехе Својим крштењем и однео сву осуду за грехе, ми се морамо спасти од свих наших грехова да би узели Царство Божије.

Без обзира колико били неспособни, ако

само имате ову веру, ви сте човек од вере. Иако сте неспособни, Господ вас је спасао савршено, и стога ви морате веровати у ово. Како наш Господ живи вечно, тако је и наше спасење савршено вечно. Све што треба да учинимо је да верујемо у наше спасење које нам је дао Исус Христ. Тако је! Ми смо спашени вером у Њега у свом срцу.

Зато што је Господ наш савршени Спаситељ, Он је решио све проблеме наших грехова. Да ли верујете да је наш Господ био крштен, пролио Своју крв на Крсту, умро, устао изнова из мртвих, и тако нам дао вечно спасење? Како је само дивно ово спасење? Иако смо мањкави у својим делима, ми и даље можемо ући у Царство Божије вером у ову истину. Помоћу вере да ћемо бити способни да уђемо у Царство Божије и уживати сву славу и величанство и обиље Божије. Они који верују у еванђеље воде и

Духа јесу квалификовани да уживају у њему. Али без ове вере, нико не може чак ни да закорачи у царство Божије.

Истина која нас спашава кроз плави, тамноцрвени и црвени конач и фино ланено ткање била је планирана од Бога у Исусу Христу чак и пре креације. Како је Бог одредио да спасе нас, Он је дошао на овај свет, био крштен и понео је наше грехе све од једном, однео је грехе са света на Крст и био кажњен све одједном, умро, устао из мртвих, и тако нам дао вечно спасење. Ово је наше спасење учињено Његовом службом плавим, тамноцрвеним, и црвеним концем и финим ланеним ткањем, и ми морамо да верујемо у ово спасење. Само тада ми можемо постати Божији радници путем вере. Ми, ћемо ући у савршено Царство Божије и живети вечно.

Савршени Бог нас је спасао савршено, али ми смо и даље свакодневно мањкави, ради

нашег тела које је мањкаво. Али је то? Када је Господ био уроњен у воду, да ли је Он заиста узео наше грехе или не? Наравно Он то јесте! Зато што је наш Господ узео наше грехе Својим крштењем ми препознајемо да су сви наши греси били заиста пренети на Њега са Његовим крштењем. Да ли ви препознајете да су ваши греси били стварно пренети на Исуса? Чинећи тако, Исус је однео наше грехе и грехе света на Крст, био распет, и тако потпуно испунио Божији план спасења. Иако смо мањкави, ми можемо да уђемо у Царство Божије вером. Вером у шта? Ми можемо да уђемо у Царство Божије вером у Његову службу плавим, тамноцрвеним, и црвеним концем и финим ланеним ткањем.

Након што смо примили опроштај од греха, иако мањкави имамо добру веру и чинимо добро у Цркви. Божија Црква није место где владају јаки, већ где мањкави владају вером.

Зашто? Зато што у Божијој Цркви, ми и даље можемо следити Господа вером само када знамо да смо мањкави. То је место се негује и лече озледе. Као што су Небеса место где озлеђени *“завлачиће руку своју у руну змије василинске.”* (Исаија 11:8) неће бити уједени, рај на овој земљи није друго до Божија Црква. То је чудесна тајна Божије Цркве.

Помоћу вере улазимо у Царство Божије. То је силовита и чврста вера која узима Царство Небеско. Да ли верујете у ову истину у вашем срцу? Ја, такође, верујем, и стога захваљујем Богу.

И стога сам захвалан Богу што служим ово еванђеље. Ја живим за ову истину и служим еванђеље, за много преосталих људи који не знају истину плавог, тамноцрвеног, и црвеног конца. Али управо сада, оставимо по страни питања да ли остали служе ово еванђеље или не, оно што је потребно за вас јесте најпре да

верујете лично у то.

Надам се и молим да сви поверујете у истину којом вас је Исус спасао од ваших грехова једном за увек, и тако да сте спасени од свих ваших грехова. ☒

